

Camino je obdarováním pro všechny

Santiago: kdo se tam vydá, nevrací se stejný. Důkazem i pozváním je dokument *Každý krok se počítá*, který bude vysílat Česká televize na Boží hod velikonoční.

„Vyzraté i vy – ta cesta je opravdu pro každého,“ ujišťuje v rozhovoru autor TADEÁŠ DANĚK.

Dokument o „Caminu“, jak se pouť do Santiaga de Compostela říká, jste věnoval nedávno zemřelému P. Františku Líznovi S.J. Proč?

Hledal jsem pro film lidi se silnými poutnickými příběhy a P. Lízna byl jednoznačná volba. Dokonce jsem ho byl několikrát ve Vyšehorách přemlouvát, nakonec jsme ale nestihli natočit ani pár slov. P. Lízna v poslední době putoval už jen ke křížku nedaleko Vyšehorek. Podle staré poutnické tradice můžete do cíle donést kamínek za někoho, kdo sám na pouť vyrazit nemůže, a tak jsem vzal na Camino za P. Líznu kamínek právě od toho jeho křížku. Položil jsem ho ke Cruz de Ferro, jak je obvyklé.

Jaké jiné příběhy jste tedy zachytil?

Hlavním protagonistou, kterého sledujeme den za dnem na 320kilometrové trase Camino Primitivo z Ovieda, je známý influencer Kazma – Kamil Bartošek. Přes den ho necháváme putovat a večer se na kameru zamýšlí, co ho přes ten den potkalo. Je to vlastně takový poutní videodeník.

V Santiagu se sbíhají osudy.

Snímek ČT 2

A do jeho putování vstupují další čtyři velké příběhy. Vystupuje tu Petr, který ochrnil na polovinu těla a měl jen malou šanci, že se uzdraví. Rozhodl se, že jestli bude znovu chodit, vyrazí právě do Santiaga. Když se po několika měsících rehabilitace znovu postavil na nohy, skutečně šel. Nebo je tu Olga, starší

paní, už babička. A také Kvakin, který se na pouť pustí přímo z Česka – z Boskovic. Ale nerad bych předem všechno vyzradil.

Co poutníky spojuje?

Pouť účinkuje na všechny stejně. Každému je líto, když putování skončí, a hned ví, že chce jít zase. V Santiagu prožil tenhle pocit snad každý. Někdo nám říkal, že mu ve chvíli, kdy doputoval, připadalo, že zemřel. Jiný zase – bývalý pionýrský vedoucí, kterého mrzelo, že děti z oddílu už dnes jen fetují a pijí – potkal v Santiagu jedno „své“ už dospělé dítě a s úlevou si uvědomil, že je z něj dobrý člověk. Čili tím koncem to nikdy nekončí. Naopak právě tam dostanete novou sílu vydat se zase dál.

Kazma není člověk, kterého bychom si spojovali s křesťanstvím. A na cestě do Santiaga potkáme takových lidí mnoho. Je tedy Camino nabídka pro každého, bez rozdílu víry?

Stopercentně. A to byl také hlavní důvod, proč jsem dokument točil – ne jako podívanou pro křesťany, ale abych ukázal, že ta cesta je tu pro všechny. Hned první věcí je, že tam najednou máte čas sama na sebe, prostor srovnat si hlavu a řešit svoje problémy. Kamil vyrazil krátce po rozchodu s dívkou a potkal tam pána, který se zase po čtyřiceti letech rozešel s manželkou. Řešili spolu stejnou bolest. Pokud putujete s někým, je to zase zkouška vašeho vztahu a říká se, že se v cíli buď rozejdete, nebo už spolu zůstanete napořád.

Moc zajímavá jsou i všechna setkání. V poutnické ubytovně potkáváte vždycky ty samé lidi, už se znáte, zdravíte se. Kdo se na tuhle cestu vydává, ten už udělal nějaké rozhodnutí, první krok z komfortní zóny, a nebude to protivný prudič. Potkáte, koho potřebujete. A pak je tu i dobrodružství – to, že jdete

někam do neznáma, spíte pod širákem nebo na zemi... Z Camina se vrátíte hubenější, ale silnější.

Prožil jste si vy sám natáčení ne jen jako práci, ale také jako pouť, kde se dějí zázraky?

Ano, poslední den. Protože to už jsem mohl zvolnit. Večer je v Santiagu plno turistů, a tak jsme poslední záběry pořizovali brzy ráno, kdy jsou u baziliky jen samí poutníci. Natáčeli jsme východ slunce a to byly velmi silné okamžiky. Někteří lidé jen tiše seděli před průčelím a obličeje měli obrácené ke slunci. Nebo doklopytal nějaký pán a musela pro něj přijet sanitka. Doputoval i starší pár, už měli přes šedesát let, zastavili se, políbili a začali brečet. V tu chvíli jsem si říkal: tak tohle je ono, takhle to jednou chci taky! Kupodivu jsem se dostal i na mši, ačkoliv jsem kvůli natáčení nemohl s ostatními stát dlouhé minuty ve frontě. A darovaný byl i konec filmu.

Můžete ho prozradit?

Sedíme i s Kamilem před bazilikou a najednou se z dálky ozve zpěv. Přicházela skupina vozíčkářů se svým doprovodem. Přišli až k nám, postavili se přímo před kameru a vtom jeden z nich vytáhl obrovský horský roh a začal na něj troubit. Tón se nesl nádvořím, lidé brečeli, objímali se... Takový závěr bych nikdy nedokázal vymyslet.

Víc už ale říkat nebudu. Budu rád, když se na film podíváte, a hlavně – pokud uvažujete, zda nezačít s putováním, nebojte se a jděte. Camino je doopravdy pro každého.

Alena Scheinostová

Každý krok se počítá. Scénář a režie Tadeáš Daněk, 17. 4. 2022 v 15.40 na ČT 2, po odvysílání ke zhlédnutí v iVysílání ČT